Poſſunt etiã ibi idẽtidem ⁊ itidem eẽ pronomina neutri ge. ⁊ tm̃ in ntõ ⁊ accuſatiuo ⁊ vtrũqꝫ ẽ cõpoſitũ ab idẽ geminato et in vltimo interponiť .t. ⁊ tm̃ valet itidem vel idẽtidẽ. quãtũ idẽ ⁊ idẽ vel ſiľe.

Jugiter aduerbiũ .i. aſſidue. continue. pſeueranter.

Juſum adũ. loci .i. deorſum. Et cõtrariuꝫ ẽ ei qđ ẽ ſuſum vel ſurſum.

Juxta adũ. loci. ⁊ ſigt localem ꝓpinquitatẽ vt iſte ſedet iuxta eũ. Jtẽ ẽ aduerbiũ ſiľitudinis. ⁊ tũc ſigt accõmodationẽ ⁊ ſimilitudinem. vt Hoc ẽ dictum iuxta illum magiſtrum. Jtem iuxta eſt aduerbium qualitatis. ⁊ tũc ſigt ęqualitatem vt iuxta .i. ęqualiter. Jn qua ſignificatione videť eſſe adũ. ſimilitudinis.

De L

Lachrymoſe aduer .i. flebiliter.

Laniatim .i. diuiſim.

Large vel largiter. ſius. ſſime. adũ .i. abundanter affluenter.

Largiflue. adũ .i. affluenter.

Laſciue. uius. ſſime. ⁊ laſciuioſe. ſius. ſſime .i. luxorioſe. petulanter.

Late. tius. ſſime. ample. ſpacioſe.

Leniter. aduer .i. moliter. (leniter.

Lente. tius. ſſime .i. tarde. paulatĩ. gradatĩ

Lepide. diuſ. diſſime. adũ .i. facete. ornate. facunde. curaliter.

Lete. tius. ſſime .i. hilariter. iocunde.

Leuiter. uius. uiſſime .i. faciliter. agiliter.

Libenter. aduer .i. cum magna voluntate. et animo.

Liberaliter. lius. liſſime. aduer. large. benigne. humaniter.

Licet ⁊ licebit. qñqꝫ ponũť ꝓ coniunctõne aduerſatiua. ſcꝫ ꝙuis. nõ tamen eſt dicendum ꝙ licet vel licebit ſit cõiunctio. ƀ tm̃ verbum.

Lympide. dius. ſime. adũ .i. clare. manifeſte lucide.

Lineatim. adũ .i. ꝑ lineas ꝓtractim.

Liquide. dius. diſſime. aduerbium .i. aperte fluide.

Locupleter. tius. ſime. aduer. id eſt. plene. abundanter.

Longe. adũ. ⁊ dr̃ a long⁹. Et cõponiť Alonge. delonge. elonge. oĩa q̃ſi in eodẽ ſenſu. ⁊ acuunt pe. cũ ſit longa poſitione.

Lucubrate. tius. ſime. adũ .i. vigilanter.

Lucubre .i. mane vľ vigilanť. Et cor. cu.

Luculenter. tius. ſime. adũ .i. clare.

Ludicre .i. ioculariter.

Lugubriter. adũ .i. flebiliť. funeſte. triſte. et cor. gu. naturaliter.

De M

Mage poniť ꝓ magis. ſꝫ h̃ poetica licẽtia. ƀm Pap̃. vtimur.

Magis. adũ. compandi.

Magiſpluris .i. multopluris p̃cij. vel extimatiõis. vt habeť Matth. vj. Vel magiſ pluris .i. magis magni p̃cij ꝙ̃ illa.

Magnifice ⁊ magnificenter. adũ .i. generoſe. glorioſe.

Magnope .i. ƀm magnũ opus. vel valde. ⁊ ẽ adũ. Sꝫ qñ habet duo .o. ſunt duę partes magno ope.

Mane ẽ adũ. tp̃is. ⁊ nõ acuiť in fine. ⁊ dr̃ a manum. qđ ẽ bonũ. Et q̃d meli⁹ ẽ mane qñ de tenebris deueniť ad lucẽ. Vel mane dr̃ a mano. as. qꝛ tũc dies manare incipit. Et ꝓdu. p̃mã. Põt etiam eſſe nomen. vt Bonum mane.

Manhu. adũ. admirãtis apud hebręos q̃ſi qđ ſignũ ẽ h̃. vel q̃d ẽ h̃. Vñ Exo. xvj. Dixerunt adinuicem manhu. quod ſigt. q̃d ẽ h̃. ⁊ acuiť in fine.

Mature. adũ .i. feſtinanter. cito.

Maxime. adũ .i. ꝓcipue.

Meapte. tuapte. ſuapte. ƀm quod exponit Pap̃ .i. mea. tua. ſua. cauſa. vel meapte .i. meo vſu vel more. vt Jſte loquiť meapte. id eſt. ƀm mores vel vſum vel moduꝫ meę patrię.

Meatim. eſt aduer. pſonale. non tñ ei accidit perſona. Aduerbijs em̃ nec accidit numerus nec pſona licet q̃daꝫ aduer. ſint numeralia. vt bis. ter. Et quędaꝫ perſonalia vt meatim. tuatim. qꝛ nõ habent numeruꝫ vel pſonã ꝓ accidẽte. ſꝫ ꝓ ſigtione. Unde in Grecíſmo dr̃. Dic idioma meũ conſigre meatim. Uſum vel mores dic inſinuare meapte.

Mediuſfidius. aduer. iurandi .i. ꝑ mercuriũ. qui mediator ẽ. ⁊ fidius interpres deorum ⁊ hominũ. Vel dr̃ a medi⁹. ⁊ fides q̃ſi mediante fide.

Medulliť⁹ adũ. loci a medulla dr̃. ⁊ cor. pe.

Mẽdoſe. adũ .i. macľoſe. turpiť. mẽdaciť.

Millies. aduer. numeri .i. mille vicib⁹. ⁊ dr̃ a mille.

Minime. adũ. quod qñqꝫ poniť ꝓ nõ. qñqꝫ pro parum. Et diciť a minimus. Unde Hãc vocem minime repim⁹ ſępe negãdo. Dicas ⁊ minime ſępe ſignificare parum.

Modo.aduer.tempis.i.nunc vel aliqn̄.vl̕ pauloante.vel tantūmodo. Et componit̄ Amodo.i.deiceps.Tantūmodo.Solummodo.Et poſtmoduȝ.i.poſtea.Et admodum.i.valde.

Mordit⁹.adū.i.mordent̄.vel morſilit̄.vel mordaciter.Et cor.di.

Mox.i.ſtatim.

Multifarie.adū.i.multis modis.multiplici ſmone.Et actūs multifariā inuenit̄ aduerbialit̄ poſit⁹ p multifarie.

Multo magis.ſunt due ptes ⁊ duabus accentibus regende.Et nō ꝙ multo ē nomeȝ aduerbialit̄ poſitū.⁊ nō mutat accentum.

Muſſim.adū.i.muſſanter.latenter.lente.vel leniter.

Mutuo.adū.qualitatꝉ.i.inuicē.alterutro.viciſſim.alterno.ſm Pap̄.

De N

Nam ⁊ nāqȝ ponunt̄ p quia.

Naue ⁊ nauiter.uius.ſime.adū.i.docte ſapienter.

Ne.ſm qđ dat rationē orationis interrogatiue.eſt ꝯiunctio encletica.vt vtrū ne.Nā ſi oratio nō eſt interrogatiua nō ē encletica vt Uide ne feceris.Et h̄ innuere videtur Priſtian⁹ qui dicit in.xvj.lib.Ne poſtpoſita eſt coniunctio.Prepoſita vo ē aduer.Et ſcias ꝙ ne nō cōponit̄ cū v̄bo.q̄ nulla ꝯiunctio cōponit̄ cū v̄bo.nec etiā cuȝ noie niſi ſi.⁊ ne.vt ſiqͥs.neqͥs.

Neceſſe ⁊ neceſſario ſepe ponunt̄ aduerbialiter p neceſſarie.

Necdū.i.nōdū.non adhuc.vulgariter non ſtatim dicit̄.

Nempe.certe.i.nimirū.

Nequaq̄.i.nullo modo.

Neutrobi.i.in neutra pte.ſcȝ i neutro loco.qđ etiā đ neutrobiqȝ.Uñ Plaut⁹.Neutrobiqȝ habeo ſtabile ſtabulū.

Ni.i.niſi.

Nihilomin⁹ qn̄ eſt dictio cōpoſita debet regi vno acuto accentu in antepenl̄.collocato.⁊ ē ꝯiunctio aduerſatiua.⁊ valet tantū quātū tn̄.vt Iſte me offendit ⁊ ego nihilo minus bn̄ feci ei.Qn̄ vero eſt oratio.ſ.ablatiuus nihilo.⁊ minus nomē vel aduerbium debet pferri duob⁹ accētib⁹.⁊ minus cōpatiue tenet̄.ſiue nominaliter ſiue aduerbialiter accipiat̄.vt Iſte multū comedit.⁊ ille nihilo min⁹ iſto.

Nexim.adū.i.ꝯiunctim.

Nimirū.i.ſine dubio pfecto.nec mirū.

Nimis vel nimiū.adū.quātitatis.i.pl⁹ iuſto.vltra volūtatē.multū.vl̕ ſatꝉ.ſm Papiā.Et cor.ni.Uñ Ouidi⁹ de reme.Que nimis apparent retia vitat auis.Ponitur etiā nimis p valde vl̕ pfecte.Uñ ps̄.Ego aūt humiliatus ſum nimis.i.pfecte vl̕ valde vt exponit Bern̄.

Niſi ē ꝯiunctio.i.ſi nō.Et cor.pmā.Und q̄dā.Nō ſunt qͥnqȝ niſi dn̄o dare vulnera niſi.Nō ē tuta niſi ſine niſo filia niſi.

Noctu.i.de nocte.vl̕ in nocte adū.tpis.Et đ a nocte.Uñ Priſtian⁹ in.xv.lib.In.u.pauca inueniunt̄ aduerbia denominatiua vt diu.⁊ ex eo cōpoſitum.vt Interdiu.et a nocte noctu.

Non eſt aduer.negandi.Et ſcias ꝙ hec negatio nō ꝑpoſita nomini p cōpoſitionē priuat tm̄.vt nullus.Sȝ qn̄ p cōpoſitionē adiūgit̄ v̄bis.ſine dubio puat ⁊ ponit.vt nolo.neſcio.nequeo.Hec em̄ ſola v̄ba cōponunt̄ cū nō vt oſtendat̄ pena inflicta homini ꝓpter originale pctm̄.q̄ punitus ē i voluntate.ſcientia.potentia.Si autē veniat per infinitatem.tūc habet exilem negationem.q̄ puat ⁊ ponit.vt nō hō.i.aliqͩ qđ nō ē homo.

Nonagies.adū.numeri.i.nonagita vicib⁹.⁊ đ a nonaginta.

Nondū.i.nec adhuc.ſm Pap̄.

Nōne.i.nūquid nō.ſm Pap̄.

Nōnunq̄.i.aliquotiēs.vel aliqn̄.

Nonies.i.nouē vicib⁹.adū.⁊ đ a nouē.

Nouiſſime.i.vltimo.

Nudiuſterti⁹.adū.tpis ē.vt vult Priſtianus.Et eſt dictio compoſita a nūc ⁊ dies.⁊ tertius.q̄ſi nunc eſt dies tertius.Et ſimiliter cōponit̄ nudiuſquart⁹.i.nūc eſt dies quartus.Et generaliter cū quolibet nomine numerali.ordinali.ſm Hugꝉ.iuenit̄ talis cōpoſitio.vt nudiuſcenteſim⁹.nudiuſmilleſim⁹.Et ſunt oia aduerbia tpis.Uñ Actꝉ.x.đ.A nudiuſquarta die.i.a die q̄ nūc ē dies quarta vſqȝ ad hāc horā.Itē.j.Regꝉ.iiij.Ue nobis.nō em̄ fuit tāta exultatio heri ⁊ nudiuſterti⁹.

Nullaten⁹.vel ē dictio cōpoſita.vl̕ poti⁹ q̄dam irregularis vocū ꝯgeries loco vnius dictionis poſita.⁊ grauat̄ pe.

Nūc.i.modo.adū.tpis.

Nuncubi.adū.loci.⁊ đ a num ⁊ vbi.⁊ int̄ponit̄.c.cauſa euphonie.Et.m.mutat̄ in n.ſequēte.c.vt dicit Priſtian⁹ in.j.maio.ꝙ.m.tranſit in.n.vt num nuncubi.

Nunquam.i.in nullo tpe.aduer.temporis

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf